

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Iani Gvlielmi Verisimilivm Libri Tres

Gulielmus, Janus

Antverpiae, M. D. LXXXII.

Cap. XXV. Aliuta. Asserere. Rudente Plauti duûm locorum correctio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70877](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70877)

Eius vulneribus paucula perfanavi, libro II. capi-

XXIII.

Nihil dicam ego quantoperè differat versus vtriusque exi-
mii: sit satis aliis ad iudicium faciendum exponi.

Vtrum & in verbis est & in interpunctione. Lego,

S. d. q. differant: versus vtriusque eximios sit satis &c. Ibi-
dem paulò infrà:

Quòdque Menander præclarè & appositè & facete scri-
psit, ea Cæcilius nequaquam potuit & quidem conatus
enarrare: sed quasi minimè probanda prætermisit, &
nescio quasi mimica inculcauit.

In editiones veteres: recentiores emendaunt, nescio

qua mimica: ego, nescio quæ à se mimica: haud dubiò

erit. Cùm, inquit, Cæcilius leporem Menandri non

aliquæretur, sua nescio quæ leuia & histrionica eo-

rum vicem supposuit. Mox Cæcilij versus ita vulgât:

Sed tua morosa ne vxor quæso est? quam rogas?

Qui tandem? tædet mentionis, quæ mihi vbi domum

adueni, ac fodi, extemplo suauium datat ieiuna anima.

Nihil peccat de suauio ~~vt~~ aduomas vult quod foris po-

taueris.

Etendo & repono in numeros ita:

Sed tua morosa ne vxor est quæso? an rogas?

Qui tandem? tædet mentionis, quæ mihi

Vbi domum adueni, affedi, extemplo suauium

Datat ieiuna anima. Nil peccat suauio

Vt euomas volt, quod foris potaueris.

CAPVT XXV.

Ænt. Afferere. Rudente Plauti duum locorum correctio.

RVDENTE Plautina, principio prologi, his ver-

bus:

E 3

Qui

Qui est imperator diuitem atque hominum Iuppiter,

Is nos per gentes, alium alia disparat.

magna mihi suspicio est, excidisse vocem antiquam
& scribendum esse, *alium aliuta disparat*. Aliuta enim
quæ est aliter: unde hoc in legibus Numæ regis
quis aliuta faxit, ipsos Ioui sacer esto. Eadem, Scipio
Nunc id est:

Nec vlla specula est, quæ salutem afferat.

Omnino rectum esse existimo, *quæ salutem afferat*.
Spes salutem non adfert, sed promittit: animo
rationibus inducto. Afferere autem confirmare
causis et ita sentias expositis. Cicero Laelius
hil igitur asserunt, qui in re gerunda senectutem
negant.

Ant. M.
varia Lex
LIII
28